

STORTINGET

Innst. 403 S

(2017–2018)

Innstilling til Stortinget
fra næringskomiteen

Prop. 92 S (2017–2018)

Innstilling fra næringskomiteen om Endringer i statsbudsjettet 2018 under Landbruks- og matdepartementet (Reindriftsavtalen 2018/2019 m.m.)

Til Stortinget

Sammendrag

Bakgrunn

Regjeringen legger med dette fram en proposisjon om Reindriftsavtalen 2018/2019, inngått mellom Staten og Norske Reindriftsamers Landsforbund (NRL) 27. februar 2018.

Reindriftsavtalen 2018/2019 gjelder bevilgninger over kapittel 1151 for kalenderåret 2019 og omdispenseringer innenfor vedtatt budsjett for 2018. Bevilgningen innarbeides i statsbudsjettet på ordinær måte gjennom Prop. 1 S (2018–2019) for Landbruks- og matdepartementet. Det forutsettes at Stortinget i sin behandling av proposisjonen gir Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å iverksette tiltak i henhold til den inngåtte reindriftsavtalen, som er knyttet til bevilgninger i 2019.

Det sentrale politiske grunnlaget for forhandlingene er Stortingets behandling av Meld. St. 32 (2016–2017) Reindrift. Lang tradisjon – unike muligheter, Jeløya-plattformen, samt Stortingets behandling av de siste års reindriftsavtaleproposisjoner. I tillegg fremmer Sametinget et eget innspill til de årlige reindriftsavtaleforhandlingene. Reindriftsavtaleforhandlingene gjennomføres etter de bestemmelser som er gitt i hovedavtalen for reindriften.

Reindriftsforhandlingene gjennomføres hvert år. Perioden for de årlige avtalene løper fra 1. juli til 30. juni.

Forhandlingene skal ta utgangspunkt i en felles forståelse av næringens økonomiske situasjon. Som grunnlag for dette utarbeider Økonomisk utvalg for reindriften et totalregnskap for reindriften.

I Jeløya-plattformen vises det til at den samiske reindriften er en viktig kulturbærer for det samiske folk. Grunnlaget for dette sikres gjennom en bruk av beiteområdene som er bærekraftig og dyrevelferdsmessig forsvarlig. Med dette som utgangspunkt vil man i samarbeid med reindriftsnæringen legge til rette for en økologisk bærekraftig reindriftsnæring. Videre vises det til at næringen må fortsette markedsorienteringen.

Følgende tiltak er konkretisert i plattformen:

- Legge til rette for en økologisk bærekraftig reindriftsnæring som gir grunnlag for økonomisk lønnsomhet og samisk kultur.
- Følge opp reindriftsmeldingen gjennom blant annet endringer i reindriftsloven.
- Skjerpe kravene til offentliggjøring av reintall.
- Sanksjonere mot ny reintallsposisjonering for å hindre tilpasning på en måte som fortrenger aktører som har forholdt seg lojalt til tidligere fattede vedtak.
- Arbeide for å få på plass norsk-svensk reinbeitekonvensjon.
- Bekjempe dyresykdommen skrantesyke.

Sametinget fremmet i sitt innspill til Reindriftsavtalen for 2018/019 forslag som berørte følgende områder:

- Økonomisk utvikling.
- Rekruttering.
- Velferdsordninger og HMS-tiltak i reindriftsnæringen.

- Sikring av reindriftens arealgrunnlag.
- Virkemidler som støtter opp om kulturell bærekraft og familiebasert reindrift.

Gjennomføringen av forhandlingene

Forhandlingene om Reindrifftsavtalen 2018/2019 startet 10. januar 2018 i Oslo ved at NRL overleverte sitt krav til staten. NRLs krav hadde en økonomisk ramme på 157,57 mill. kroner, en økning på 38,97 mill. kroner i forhold til gjeldende avtale på 118,6 mill. kroner. Dette utgjorde en økning på om lag 33 pst. NRL krevde innføring av en rekke nye tilskuddsordninger og gjeninnføring av tilskuddsordninger som er blitt avvirket de siste årene.

Staten la fram sitt tilbud 13. februar 2018. Tilbudet hadde en økonomisk ramme for Reindrifftsavtalen 2018/2019 på 117,6 mill. kroner. Dette var en reduksjon på 1,0 mill. kroner sammenlignet med inneværende avtale.

Næringen har hatt en betydelig reduksjon i produksjonsinntektene grunnet beitekrisen i 2017 og den gjennomførte prosessen med tilpasning av reintallet. Staten valgte i sitt tilbud å prioritere å opprettholde hovedlinjene i dagens tilskuddssystem, hvor de direkte tilskuddene er knyttet til verdien av det som produseres, og prioritere de produksjonsrettede tilskuddene. I tillegg vil en videreføring støtte opp om de reindrifftsutøverne som har fulgt opp gitte reduksjonsvedtak. Staten understreket at siidaandeler som ikke har fulgt opp gitte reduksjonskrav, fortsatt ikke skal være tilskuddsberettiget.

Den 27. februar ble staten og NRL enige om en reindrifftsavtale for avtaleåret 2018/2019.

Som vedlegg til proposisjonen følger Reindrifftsavtalen for 2018/2019, sluttprotokollen til avtalen og en oversikt over fordelingen av avtalemidlene.

Utviklingen i reindrifften

Syssetting

Det totale antallet siidaandeler er i dag noe i underkant av 550, og med vel 3 100 personer tilknyttet disse. De tilsvarende tallene for 1992 var om lag 700 og 2 700 personer. Det har vært en reduksjon i antallet siidaandeler. Samtidig er antallet reineiere langt flere nå enn for drøyt 20 år siden. Flere reineiere i én siidaandel innebærer at inntektene i siidaandelen må fordeles på flere.

I forbindelse med reintallsreduksjonen er det fra næringens side blitt hevdet at mange må slutte med reindrift og finne seg annet arbeid. Foreløpig ser det ikke slik ut. Det er fortsatt en økning i antall personer i næringen. Totalregnskapets oversikt over gjennomsnittlig antall personer per siidaandel i samisk reindrift viser en økning fra 4,1 personer i 1960 til 5,8 personer i 2017. Fra 1990 har antall personer per siidaandel økt jevnt i stort sett alle områdene. Finnmark har gjennom

hele perioden hatt gjennomsnittlig flest personer per enhet.

Økningen av antall personer tilknyttet reindriffts-næringen setter reindriffts-næringen i en spesiell situasjon, også sammenlignet med andre primærnæringer. Dette viser at reindrifften samlet sett ikke har et rekrutteringsproblem, men at mange distrikt heller opplever et press fra personer som ønsker å starte opp med reindrift. Selv under reduksjonsperioden har antall personer i reindriffts-næringen økt.

Reintallsutvikling

Reindrifftsloven av 2007 skal gi grunnlag for en hensiktsmessig indre organisering og forvaltning av reindrifften. Videre skal reindriffts-næringen etter loven, gjennom internt selvstyre, selv spille en aktiv rolle og ha ansvaret for at reindrifften er bærekraftig. Et sentralt verktøy i den forbindelse er bruksreglene. Det har vært en omfattende prosess knyttet til arbeidet med å godkjennt bruksregler og å få reintallet på fastsatt nivå. Først ved utgangen av 2011 hadde samtlige av sommer- og helårsdistriktene fått godkjennt sine bruksregler.

Innrapporterte tall per 1. april 2018 viser at reintallet i Øst-Finnmark er under det fastsatte. For Vest-Finnmarks vedkommende er reintallet om lag 500 rein over det fastsatte. Det innebærer at innrapportert reintall i Finnmark totalt sett er under fastsatt nivå.

Det har kommet tilbakemeldinger om at enkelte siidaandeler på ny øker sitt reintall. Den siste endringen av reindrifftsloven gir Fylkesmannen mulighet for å fastsette øvre reintall per siidaandel i de siidaer hvor reintallet øker ut over det fastsatte.

Slakting

I henhold til innrapporterte tall er det slaktet om lag 58 600 rein i kalenderåret 2017 ved de registrerte slakteriene, herunder om lag 52 300 rein høsten 2017. Dette utgjør en reduksjon på 26 000 rein sammenlignet med 2016.

Det er stor variasjon i gjennomsnittsvektene mellom reinbeitedistriktene.

Totalt slaktekvantum var 1 319 tonn til en verdi på 99,2 mill. kroner for rein omsatt via slakteri. Til sammenligning var tilsvarende tall for 2016 henholdsvis 1 878 tonn og 131,8 mill. kroner. Bakgrunnen for den betydelige reduksjonen både i slakteuttaket og vektene er beitekrisen som oppsto vinteren og våren 2017. Store deler av reindrifften ble rammet, men Øst-Finnmark reinbeiteområde ble rammet særskilt hardt.

Det er svært vanskelig å forutsi slakteuttaket for 2018. Videre kan man få forskyvninger i slaktetidspunktet høsten 2018 grunnet klimatiske forhold, slik at hoveduttaket ikke finner sted før vinteren 2019. I tillegg ligger det nå en usikkerhet rundt markedssituasjonen. Dette kan påvirke slakterienes mottaksmuligheter. Et

mer krevende marked vil også påvirke prisen til reineier. Redusert pris kan igjen gi lavere slakting.

Reinkjøttmarkedet

Reinkjøtt utgjør om lag 1–2 pst. av den totale produksjonen av rødt kjøtt i Norge. Produksjonen av norsk reinsdyrkjøtt innebærer at det i snitt er tilgjengelig i underkant av 300 gram reinkjøtt til hver enkelt nordmann i løpet av ett år. Dette gjør reinkjøttet til et særlig eksklusivt produkt.

Markedet for reinsdyrkjøtt har gjennom flere år vært i en positiv utvikling. Markedssituasjonen, sammen med økt slakteuttak og økte vekter fram til 2016, har gitt reindriftsutøverne en positiv inntektsutvikling de siste årene. Senhøsten 2017 meldte Markedsutvalget for reinsdyrkjøtt at markedssituasjonen var mer utfordrende. Det var særlig de dyrere stykningsdelene som var vanskelig å få omsatt i markedet. Dette viser at reinkjøttmarkedet er sårbart, og at markedssituasjonen raskt kan endres.

Økonomisk utvikling

Økonomisk utvalg for reindriften har til oppgave hvert år å legge fram et totalregnskap for næringen. Regnskapet utgjør det økonomiske grunnlagsmaterialet for reindriftsforhandlingene. Regnskapet gir en oversikt over verdiene som er skapt i næringen samlet sett ved utnyttelse av produksjonsfaktorene arbeid og kapital, og viser samlede inntekter, kostnader og resultat for hele reindriftsnæringen i Norge.

Totalregnskapet viser en reduksjon i resultatmålene fra 2015 til 2016. Vederlag for arbeid og egenkapital reduseres fra 102,3 mill. kroner i 2015 til 87,2 mill. kroner i 2016 (-15,1 mill. kroner). Målt per årsverk reduseres vederlag for arbeid og egenkapital fra 107 621 kroner i 2015 til 95 221 kroner i 2016. Målt per siidaandel reduseres vederlag for arbeid og egenkapital fra 178 080 kroner i 2015 til 151 442 kroner i 2016.

Tabell 4.2 i proposisjonen viser totalregnskapet for 2016 fordelt etter reinbeiteområder. Det går frem av tabellen at det er klare nivåforskjeller i resultatene mellom reinbeiteområdene. Vederlag for arbeid og egenkapital for Sør-Trøndelag, som ligger høyest, utgjør 394 913 kroner per årsverk. For Vest Finnmark, som ligger lavest, utgjør det 46 993 kroner per årsverk. Ser man på de ulike sonene i Finnmark, viser totalregnskapet 2016 at Karasjøk øst ligger lavest med -6 702 kroner per årsverk, mens Polmak/Varanger ligger høyest med 273 952 kroner per årsverk.

Endringer i den samlede livdyrverdien fremkommer i hovedsak som følge av endringer i reintall og flokksammensetning. I tillegg til at endringer i livdyrverdien har stor betydning for resultatmålene i de fleste reinbeiteområdene innenfor samme år, har de også av-

gjørende betydning for endringer i resultatmålene innenfor et område mellom år.

Gjennomsnittlige nøkkeltall per siidaandel og per rein i de ulike reinbeiteområdene er presentert i tabell 4.4 i proposisjonen. Tabellen viser at det er store variasjoner mellom områdene. Eksempelvis varierer kjøttinntektene per siidaandel mellom 550 026 kroner i Polmak/Varanger, til 134 422 kroner i Troms. Det er også betydelige variasjoner i gjennomsnittlig statistiskudd mellom reinbeiteområdene. Reinbeiteområdene der flest siidaandeler og distrikter oppfyller kravene i reindriftsavtalens ordninger, får uttelling i form av høyere utbetaling.

De totale kostnadene per siidaandel varierer også betydelig mellom områdene.

Tabell 4.4 i proposisjonen viser til dels store forskjeller i lønnsomhet mellom områdene. Den store variasjonen skyldes forskjeller både når det gjelder reintall per siidaandel og inntjening per rein, hvorav sistnevnte ser ut til å ha størst betydning for resultatet. Dette innebærer at en forbedring av siidaandelenes økonomi først og fremst betinger økt inntjening per rein.

Mange reindriftsfamilier henter betydelige deler av sin inntekt utenfor reindriftsnæringen. Gjennomsnittlig inntekt utenfor reindriften per siidaandel varierte i 2016 fra 432 000 kroner i Polmak/Varanger til 267 000 kroner i Sør-Trøndelag/Hedmark.

Nærmere om enkelte viktige politikkområder

Den viktigste forutsetningen for å nå målene om økologisk, økonomisk og kulturell bærekraft er at reintallet er i samsvar med beitegrunnlaget, at reindriften arealer for økt produksjon og lønnsomhet blir ivaretatt, samt at tapet av rein reduseres.

Reindriften er en familiebasert næring. Utover at en familiebasert næring bidrar til ivaretagelse av reindriftsamisk kultur og levesett, innebærer det at reindriften også har tilgang på arbeidskraft i arbeidsintensive perioder. I den forbindelse vises det til viktigheten av at yngre generasjoner får delta i den daglige driften og andre reindriftsrelaterte aktiviteter. Gjennom slik deltagelse skjer det en viktig kunnskapsoverføring av stor betydning for de som fremover skal ha sin hovedvirksomhet i reindriften.

Dagens familiebaserte reindrift er i stor grad basert på kjøttproduksjon. Dette er den viktigste inntektskilden i næringen. For å sikre god lønnsomhet i driften er det derfor avgjørende å ha en høyest mulig kjøttproduksjon, samt annen produksjon med utgangspunkt i reindriften. Behovet for å legge til rette for utvikling av tilleggstenester i reindriften er også noe som Sametinget særlig har fremhevet i sine innspill til forhandlingene om reindriftsavtalen.

Regjeringen Solberg har en politisk målsetting om å utvikle reindriftsnæringen som en rasjonell og mar-

kedsorientert næring som er bærekraftig i et langsiktig perspektiv. I dette ligger det bl.a. at reindriftsutøvere som har reindrift som hovednæring, både skal anses og behandles som næringsutøvere. Med dette som utgangspunkt hadde regjeringen i Sundvoldenplattformen konkretisert at bønder og reineiere skal likebehandles når det gjelder avgifter på driftsmidler.

I budsjettframlegget for 2018 ble det annonsert at regjeringen i løpet av 2018 vil innføre avgiftsfritak for kjøp av driftsmidler i reindriften. Finansdepartementet har sendt ut høringsnotat med forslag til hvordan avgiftsfritak for driftsmidler i reindriftsnæringen skal gjennomføres. Videre legger Finansdepartementet opp til konsultasjoner med Sametinget og NRL om regelverket knyttet til avgiftsfritaket. Det tas sikte på å innføre avgiftsfritaket fra 1. juli 2018.

Skrantsesyke (CWD) har i over 40 år vært kjent hos ulike hjortedyr i Nord-Amerika. Sykdommen ble for første gang påvist i Europa hos villrein i Nordfjella sone 1 våren 2016. Totalt er det hittil påvist 19 positive tilfeller på villrein i Nordfjella. Sykdommen er ikke påvist i andre villreinstammer eller hos tamrein. I tillegg er det påvist en variant av CWD på to elg i Selbu og på én elg i Lierne, samt på en hjort i Gjemnes kommune i Møre og Romsdal.

For å begrense smitte til områder utenfor de områdene hvor man har funnet smitten, har Mattilsynet utarbeidet og fastsatt en sonedeforskrift med ekstra forbud og påbud. Dette gjelder for nærmere definerte kommuner omkring Selbu samt for kommuner i og omkring Nordfjella. Med bakgrunn i at sykdommen er dødelig og ikke vil forsvinne av seg selv, ble det gitt klare faglige råd om at hele villreinstammen i sone 1 skal tas ut. Hele villreinstammen i Nordfjella er nå sanert. Området skal være uten villrein i om lag fem år.

Vinteren og våren 2017 var utfordrende for reindriften i store deler av landet. Særlig i Øst-Finnmark var store deler av beiteområdene låst. Årsaken var en sein vår med mye snø og is. Det er mange år siden man har opplevd en tilsvarende vanskelig beitesituasjon. Dette avdekket behov for en ny gjennomgang av beredskapsarbeidet på reindriftsområdet. Med dette som utgangspunkt ble Landbruks- og matdepartementet og NRL enige om å oppnevne en arbeidsgruppe som skulle foreta en gjennomgang av kriseberedskapen i reindriften. Rapporten fra arbeidsgruppen har vært et sentralt tema under forhandlingene om Reindriftsavtalen 2018/2019. Avtalepartene sluttet seg i hovedsak til arbeidsgruppens forslag til tiltak for å styrke kriseberedskapen i reindriften.

I oppfølgingen av rapporten er Landbruksdirektoratet gitt en aktiv og koordinerende rolle. Landbruks- og matdepartementet har besluttet at direktoratet skal bidra til at det i hvert reinbeiteområde etableres et kriseberedskapsutvalg sammensatt av representanter fra

Fylkesmannen, Mattilsynet og NRL. Det er sentralt at beredskapsutvalgene må kunne gjennomføre befaringer. Samtidig må utvalgene ha løpende oversikt over tilstanden til slakteflokker.

Siden 1972-konvensjonen opphørte å gjelde i 2005, har det ikke foreligget noen konvensjon om grenseoverskridende reindrift mellom Norge og Sverige. Sommeren 2017 ble det fra svensk side meddelt at man ikke kunne ratifisere konvensjonsforslaget i sin nåværende form, og at forhandlinger burde gjenopptas med siktemål om å få nødvendige justeringer i konvensjonen. Dette ble avvist fra norsk side.

På bakgrunn av den krevende situasjonen for norsk reindrift er det etablert en arbeidsgruppe med representanter fra Utenriksdepartementet, Kommunal- og moderniseringsdepartementet og Landbruks- og matdepartementet som skal se nærmere på handlingsrommet med siktemål om å ivareta den norske reindriftens interesser. Arbeidsgruppen legger fram sin rapport i løpet av mai/juni.

Det er fortsatt kontakt mellom landene på politisk nivå med siktemål om å få på plass en ny konvensjon mellom landene.

Nærmere om Reindriftsavtalen 2018/2019

Bevilgningen for Reindriftsavtalen 2018/2019 settes til 123,1 mill. kroner. Dette er en økning på 4,5 mill. kroner sammenlignet med inneværende avtale.

Avtalen vil tre i kraft 1. juli 2018 og gjelde til 30. juni 2019. Reindriftsavtalens økonomiske ramme og fordeling gjelder budsjettåret 2019. Bevilgningene innarbeides i statsbudsjettet på ordinær måte gjennom Prop. 1 S (2018–2019) for Landbruks- og matdepartementet. Foreliggende proposisjon om reindriftsavtalen fremmes som tidligere for behandling i vårsesjonen.

Reindriftsavtalen 2018/2019 legger til rette for å utvikle reindriftsnæringen som en rasjonell, markedsorientert næring som er bærekraftig i et langsiktig perspektiv. Tiltak som bygger opp om økologisk bærekraft, er særlig prioritert.

Våren 2017 la regjeringen fram Meld. St. 32 (2016–2017) Reindrift. Lang tradisjon – unike muligheter. Reindriftsavtalen 2018/2019 viderefører linjene i meldingen. Det innebærer blant annet at tilskuddsordningene som styrker produksjon og omsetning, prioriteres, og at det legges til rette for de reineierne som har reindrift som hovednæring.

Ved inngåelsen av de siste reindriftsavtalene er det gjennomført en rekke tiltak med mål om å forenkle avtalen. I tillegg er det prioritert tiltak som støtter opp om de reindriftsutøverne som har reindrift som hovedvirksomhet. Reindriftsavtalen 2018/2019 har, som de siste avtalene, stor oppmerksomhet på disse områdene.

Med bakgrunn i reduksjonen i produksjonsinntektene og at prosessen med tilpassing av reintall nylig er

gjennomført, videreføres hovedlinjene i tilskuddssystemet slik det er i dag. Dette gir stabilitet om ordningene over reindrifftsavtalen.

I dag er det meste av beitekapasiteten utnyttet maksimalt. Reindrifftsneringen må derfor øke produksjonen og lønnsomheten gjennom andre driftstilpassninger enn gjennom et økt dyretall. Skal reindrifften fortsatt ha et økonomisk grunnlag for heltidsutøvere og samtidig styrke den familiebaserte reindrifften, er det sentralt å se på alternative virksomheter i tilknytning til reindrifften. Ordninger som støtter opp om alternative virksomheter, er derfor prioritert i Reindrifftsavtalen 2018/2019.

Endringer i statsbudsjettet 2018

I samsvar med Prop. 1 S (2017–2018) for Landbruks- og matdepartementet har Stortinget vedtatt bevilgninger over kapittel 1151 med i alt 118,6 mill. kroner. Det foreslås nå en økning av kapittel 1151 post 51 med 3,85 mill. kroner mot en reduksjon av hhv. kapittel 1142 post 71 med 2,55 mill. kroner, kapittel 1151 post 75 med 1,1 mill. kroner og kapittel 1151 post 79 med 0,2 mill. kroner.

Omdisponeringen på 2,55 mill. kroner fra kapittel 1142 post 71 gjelder tiltak for distrikter som er utestengt fra vinterbeiter i Sverige. Omdisponeringen på 1,1 mill. kroner fra post 75 og 0,2 mill. kroner fra post 79 skal finansiere etablering av et optisk klassifiseringssystem for reinkjøtt samt et prosjekt for å få utarbeidet distriktsplaner i Nordland og Troms.

Øvrige budsjettforslag som det er redegjort for i denne proposisjonen for 2019, med fordeling av reindrifftsavtalens ramme på de ulike postene, legges på vanlig måte frem for Stortinget i forbindelse med ordinær budsjettbehandling gjennom Prop. 1 S (2018–2019) for Landbruks- og matdepartementet.

Komiteens merknader

Komiteen, medlemmene fra Arbeiderpartiet, Ruth Grung, Cecilie Myrseth, Per-Gunnar Sveen og Terje Aasland, fra Høyre, Margunn Ebbesen, Ingunn Foss, Kårstein Eidem Løvaas og Tom-Christer Nilsen, fra Fremskrittspartiet, Kjell-Børge Freiberg og Morten Ørsal Johansen, fra Senterpartiet, Geir Adelsten Iversen og lederen Geir Pollestad, fra Sosialistisk Venstreparti, Torgeir Knag Fylkesnes, fra Venstre, André N. Skjelstad, og fra Kristelig Folkeparti, Simon Molvær Grimstad, viser til Prop. 92 S (2017–2018) Endringer i statsbudsjettet 2018 under Landbruks- og matdepartementet (Reindrifftsavtalen 2018/2019 m.m.) og til brev fra statsråd Jon Georg Dale til Stortingets presidentskap av 6. juni 2018 om retting i

vedtak i Prop 92 S (2017–2018). Brevet med vedlegg er lagt ved innstillingen.

Komiteen ser det som positivt at det gjennom forhandlinger ble oppnådd enighet mellom partene. Det vises til at rammen for Reindrifftsavtalen 2018/2019 er på 123,1 mill. kroner, en økning på 4,5 mill. kroner sammenlignet med inneværende avtale.

Komiteen viser til at reindrifftsavtalen, ved siden av reindrifftsloven, er det viktigste redskapet for å følge opp målene og retningslinjene i reindrifftspolitikken.

Komiteen merker seg at reindrifftsavtalen legger til rette for å utvikle reindrifftsneringen som en rasjonell, markedsorientert næring som er bærekraftig i et langsiktig perspektiv, og ser det som positivt at tiltak som bygger opp under økologisk bærekraft, er særlig prioritert.

Komiteen registrerer at markedet for reinsdyrkjøtt over flere år nå har hatt en positiv utvikling, noe som har bidratt til en positiv inntektsutvikling i næringen de siste årene.

Komiteen merker seg at også den nye reindrifftsavtalen viderefører linjene i reindrifftsmeldingen som ble behandlet i Stortinget våren 2017, jf. Meld. St. 32 (2016–2017) og Innst. 377 S (2016–2017), noe som blant annet innebærer at tilskuddsordningene som styrker produksjon og omsetning, prioriteres, og at det legges til rette for de reieneierne som har reindrifft som hovednæring.

Komiteen merker seg at regjeringen i proposisjonen peker på at utfordringen framover er å sikre et stabilt reintall i samsvar med beiteressursen, og komiteen understreker at det arbeidet som er gjort over flere år med å begrense reintallet, har vært nødvendig. Komiteen er enig i at det også i denne reindrifftsavtalen prioriteres å støtte opp under dem som har fulgt opp vedtakene om reduksjon, mens de som ikke har fulgt gitt reduksjonskrav, ikke har vært i posisjon til å få tilskudd.

Komiteen merker seg at kriseberedskapen og HMS-tjenesten i reindrifften har vært sentrale tema under årets forhandlinger, og ser det som positivt at man gjennom en betydelig økning av distriktstilskuddet legger til rette for distriktenes arbeid med å styrke HMS-tjenesten i tillegg til beredskapen for å sikre dyrevelferden under vanskelige beiteforhold.

Komiteens tilråding

Komiteens tilråding fremmes av en samlet komité.

Komiteen har for øvrig ingen merknader, viser til proposisjonen og rår Stortinget til å gjøre følgende

vedtak:

I

I statsbudsjettet for 2018 gjøres følgende endringer:

Kap.	Post	Formål	Kroner
Utgifter			
1142		Landbruksdirektoratet	
	71	Omstillingstiltak i Indre Finnmark, <i>kan overføres</i> , reduseres med fra kr 4 460 000 til kr 1 910 000	2 550 000
1151		Til gjennomføring av reindriftsavtalen	
	51	Tilskudd til Utviklings- og investeringsfondet, økes med..... fra kr 32 800 000 til kr 36 650 000	3 850 000
	75	Kostnadssenkende og direkte tilskudd, <i>kan overføres</i> , reduseres med..... fra kr 76 700 000 til kr 75 600 000	1 100 000
	79	Velferdsordninger, <i>kan overføres</i> , reduseres med..... fra kr 2 600 000 til kr 2 400 000	200 000

II

Stortinget gir Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å iverksette tiltak i henhold til den foreslåtte reindriftsavtalen og som er knyttet til bevilgninger i 2019.

Oslo, i næringskomiteen, den 11. juni 2018

Geir Pollestad

leder

Per-Gunnar Sveen

ordfører

VEDLEGG

**DET KONGELEGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT**

Statsråden

Stortingets presidentskap
Postboks 1700 Sentrum
0026 OSLO

Dykkar ref

Vår ref
18/61-

Dato
6. juni 2018

Retting i vedtak i Prop. 92 S og Prop. 94 S

Eg viser til Prop. 92 S (2017–2018) *Endringer i statsbudsjettet 2018 under Landbruks- og matdepartementet (Reindriftsavtalen 2018/2019 m.m.)* og Prop. 94 S (2017–2018) *Endringer i statsbudsjettet 2018 under Landbruks- og matdepartementet (Jordbruksoppgjøret 2018 m.m.)* frå Landbruks- og matdepartementet.

Ved ein inkurie har det diverre blitt feil i vedtaksdelen i begge proposisjonar.

I Prop. 92 S (2017-2018) er det i vedtakslista på side 29 utelate tekst om at postane 71, 75 og 79 kan overførast.

I Prop. 94 S (2017-2018) er det gjort feil i vedtakslista på side 110. Det står at post 50 er "Fondsavsetninger", men det skal stå "Tilskudd til Landbrukets Utviklingsfond (LUF)". Post 74 er avrunda feil, og den skal aukast med 1 000 kroner, til 8 225 599 000 kroner.

Vedlagt ligg retta versjonar av begge forslaga til vedtak.

Jon Georg Dale

Forslag
til endringer i statsbudsjettet 2018 under Landbruks- og
matdepartementet (Reindrifftsavtalen 2018/2019 m.m.)

I

I statsbudsjettet for 2018 gjøres følgende endringer:

Utgifter:

Kap.	Post	Formål	Kroner
1142		Landbruksdirektoratet	
	71	Omstillingstiltak i Indre Finnmark, <i>kan overføres</i> , reduseres med..... fra kr 4.460.000 til kr 1.910.000.	2.550.000
1151		Til gjennomføring av reindrifftsavtalen	
	51	Tilskudd til Utviklings- og investeringsfondet økes med..... fra kr 32.800.000 til kr 36.650.000.	3.850.000
	75	Kostnadssenkende og direkte tilskudd, <i>kan overføres</i> , reduseres med fra kr 76.700.000 til kr 75.600.000.	1.100.000
	79	Velferdsordninger, <i>kan overføres</i> , reduseres med..... fra kr 2.600.000 til kr 2.400.000.	200.000

II

Stortinget gir Landbruks- og matdepartementet fullmakt til å iverksette tiltak i henhold til den foreslåtte reindrifftsavtalen, og som er knyttet til bevilgninger for 2019.

